

SALUSINSZKY GÁBOR

„Olaszország Ducsjának . . .”*

Magánlevelek. Mégis negyven év távlatából a történelmi dokumentum rangjára emelkednek. Nemcsak azért, mert a címzett Benito Mussolini, megírásuk időpontja (1943 július–1944 január) pedig Olaszország közelmúlt történelmének egyik legdrámaibb időszakára esik, hanem azért is, mert a feladók egytől egyig magyar emberek, és mert írásaikban élesen tükröződik húsz-huszonöt éve ideológiájának „folklor” szintű lerakódása.

A Mussolinihez intézett üzeneteket a római Archivio Centrale dello Statoban, a központi állami levéltárban őrzik, a Duce 1943–45-ös titkársági irattárában. Megértésükhöz csak két dátumot és néhány eseményt kell jól fejben tartani. Az első dátum 1943. július 25., amikor a fasiszta Nagytanács, fennállása óta először a Ducét leszavazza, Mussolinit letartóztatják és a király a kormány élére Pietro Badoglio marsallt nevezi ki. A második 1943. szeptember 8.: Badoglio bejelenti, hogy Olaszország fegyverszünetet kötött a Szövetségekkel, a király és a kormány a Szövetségek ellenőrzése alatt álló déli területekre szökik; ezután Hitler parancsára egy kommandó kiszabadítja a fogságból Mussolinit. Észak- és Közép-Olaszországot a németek megszállják: Mussolini támogatásával és felügyelete alatt megalakítja az Olasz Szociális Köztársaságot.

Az első levél kelte 1943. július 27., az utolsóé 1944. január 19.-e. Akkor íródtak tehát, amikor a magyar kormány az angolszász szövetségekkel folytatott titkos tárgyalásokkal a „kiugráásra”, a németekkel való szakításra készült, a hadiesemények és az erőviszonyok alakulása a szövetségek győzelmét csupán késleltethette.

Tizenegy levél Magyarországról. Ennyit őrzött meg a Duce különleges titkára az utókor számára vagy tényleg csak ennyit juttatott el hozzá a budapesti olasz követség? Talán mindegy: akár valamely hivatal, akár az élet szerkesztette az összeállítást, az biztos, hogy a levelek szerzői és hangulata tipikus. Ezeket a magánleveleket nekik kellett megírniuk; azelőtt is ők írták, és legközelebb is ők fogják írni, legfeljebb a címzett változik.

Az eredeti levelek mindegyikén szerepel a feladók teljes neve és lakcíme, esetleg foglalkozása, hivatala, munkahelye is. A jelen közlésnél – érthető okokból – azt az eljárást alkalmazzuk, hogy az aláírókat csak nevük kezdőbetűivel és a feladás helyével jelöljük, a szokásos kipontozással (. . .) figyelmeztetve az olvasót, hogy a szöveg adott helyén a levélíróra vonatkozó személyi adatok szerepelnek. Egyébiránt a levelek szövegét teljes terjedelemben adjuk közre. A levelek természetéből következően szerzőik szovjetellenessége gyakran egészen primitív módon nyilvánul meg. Szükségtelennek éreztük azonban, hogy erre minden egyes esetben külön is rámutassunk. A helyesírás tekintetében meghagytuk az eredeti formát, mert az – véleményünk szerint – stílust képvisel.

A Szerkesztőség tudatában van annak, hogy az itt közölt levelek távolról sem jellemzik a magyar társadalom felfogását 1943 nyarán – őszén a háború kimeneteléről, az olasz fasiszta rendszerről, Mussoliniről. Közreadásukat azért vállalta, mert rávilágítanak egy jellegzetes csoportra s annak szellemére, egy kétségtelenül extrém jelenségre. A történelmi irodalom, folyóiratunkban is publikált tanulmányok, L. Nagy Zuzsa, Ormos Mária, Romsics Ignác, Kis Aladár és mások írásai feltárták nemcsak a Mussolini-rendszer történetét, hanem azt is, hogy a hazai politikai közvélemény – 1933-tól kezdve – hogyan s miért tett különbséget az olasz fasiszmus és a német náciizmus között.

A Szerkesztőség

Pécs, 1943. július 27.

Benito Mussolini, az olasz és magyar nemzet Ducéjának!

Mély hódolattal kérem engedje meg Kegyelmes Uram, mint a magyar nemzet egyik fiának, hogy most amidőn 25 évi terhes, idegeket felőrő és romboló magas állásból betegsége miatt távozik a legmelegebb hálaérzetemet és soha el nem múló nagyrabecsülésemet fejezhessem ki.

A Mindenható Isten adjon friss jó egészséget és hosszú életet Kegyelmes Uramnak az olasz és magyar nemzet örömére.

Nem az én hivatásom ugyan és kicsinek is érzem magam ahhoz, hogy Kegyelmes Uram nagy érdemeit méltassam, ezt elvégzik majd a két ország vezető emberei, akik arra hivatottak, de szívem érzelmeinek engedek és talán nem veszi zokon tőlem, amikor ily módon én is azok közé állok, akik mélységes hálaérzettel gondolnak Kegyelmes Uramra még akkor is, amikor már a hatalom pálcáját kezéből kiadta és másnak engedte át.

Az olasz nemzet igen jól tudja, hogy mit tett hazájáért Kegyelmes Uram, hatalmassá tette Olaszországot és egyik fiát virágzó életkorában áldozta hazájáért, holott módjában lett volna fiai részére kényelmes hivatalt adni, de ezt nem tette, mert jobban szerette hazáját gyermekeinél.

Mi magyarok tudjuk és nem felejtjük el soha, hogy Kegyelmes Uram még abban az időben állt a magyar nemzet mellé és az egész világ hatalmasaitól parancsolólag követelte az elkövetett igazságtalanság jóvátételét, amikor ez hihetetlenül kockázatos volt és nagy bátorságot jelentett ehhez a kérdéshez nyúlni, de mégis megtette.

Kegyelmes Uram nem félt, meg merte tenni és nyíltan mellénk állt, mert erős lelkében érezte, hogy az igazság minden hatalomnál nagyobb és hangjával pedig megremegtette mindazok lelkét, akik az igazságtalanság elkövetésének részesei voltak.

Ekkor tudta meg az ezeréves Magyarország népe, hogy nincsen egyedül, van pártfogója, mégpedig olyan hatalmas erő, mely minden akadályt legyőz.

Ez időtől kezdve minden ügyeinkben mellettünk állott Kegyelmes Uram, és ércnél erősebben védelmezte Magyarországot, mi ezt tudtuk, éreztük. Áldja meg az igazságos Isten mindezekért, s hálánk kíséri minden lépését.

A magyar nemzet háláját hosszú évek óta számtalanszor kiérdemelte Kegyelmes Uram, s történelmünk lapjain aranybetűkkel jegyezzük fel nevét és lelkünkben megőrizzük azon nagy tetteit, melyeket hazánk érdekében tenni szíves volt.

Áldja meg az Isten hosszú élettel, hogy öröme teljen azon nagy alkotások szemlélésében, melynek alapköveit évtizedeken át lerakta.

G. L. (. . .)
Pécs

(Eredetileg magyarul, géppel írott levél.)

Budapest, 1943. július hó 28.

Királyi Követ Úr!

Olaszország a legválságosabb órában cserbenhagyta Legnagyobb Fiát, Mussolinét. Győzött a reakció és a nép kishitősége!

A magyar közvélemény elszorult szívvel azt kell lássa, hogy azt a férfit, aki Olaszországot világviszonylatban tekintélyessé tette, úgy dobta félre a kabzsi hatalomratörés, még csak egy jó szóval sem emlékezve meg róla, mint egy közönséges gazembert. Ez nem volt jellemes tett Olaszországtól! Ezt így állapítja meg barát és ellenfél egyaránt.

Magyarország hűen megőrzi Mussolini emlékét, de eljön az idő mikor Olaszország is visszasírja őt!
Most egy kétségtelen: örül az ellenség, mert reméli, hogy Olaszország elárulja önmagát és Európát!

Egységes Európát!

N. Gy.
Budapest

(Eredetileg magyarul, géppel írott levél.)

3

Távirat, 1943. szept. 13.

OLASZ KÖVETSÉG BUDAPEST

+ A DUCÉNAK A FOGSÁGBÓL VALÓ KISZABADULÁSA ALKALMÁVAL MAGYAR SZÍVEM HÓDOLATTELJES UDVÖZLETÉT KÉREM TOLMÁCSOLNI + T. M. ÁLLAMI TANÍTÓ

(Eredetileg magyarul, távirat.)

4

Távirat, 1943. szeptember 13.

= OLASZ KIRÁLYI KÖVET
ESZTERHÁZY UCCA BUDAPEST =

= SZERENCSES SZABADULÁSA ALKALMÁBÓL MÉLTATLAN, ALANTAS BÖRTÖNBŐL OLASZ NEMZET GONDVISELÉS KÜLDTE DUCÉJA, EMBERISÉG DÍSZE, DICSŐSÉGE, MAGYAR NEMZET HŰSÉGES BARÁTJA, FOGADJA EXCELLENCIÁD LEGNAGYOBB ÖRÖMÖM KIFEJÉZÉSÉT, LEGJOBB JÓKÍVÁNSÁGAIMAT VITÉZ W. O. PROF: (. . .)

(Debrecen)

(Eredetileg olaszul írott távirat, a közlő fordítása.)

5

1943. szeptember 18.

Kitartás

Nagy Méltóságú
Mussolini Benito
Igazság harcosának Itália

Mielőtt még soraimhoz hozzá fognák és kérem a Gondviselő Szerető Isten kifogyhatatlan kegyelmét és Áldását Isten választott Népére a Nemzeti Szocialistákra és főképen Hitler Adolf Mussolini Benito Vezérekre és Katonáikra Fegyvercinkre Hogy a Szabadság Nagy és Dicső Harczát amit most a Názáreti Jézusért Isten Egy szülőtiér az ő és ami elenségeink elen vetük fel a harczot a Bolsevistákal Zsidók

úszítot rémeivel és a Bérencekel hogy ők még ezeket is eszközként használták fel hogy rajtunk élőködjenek de Isten látja a nyomorgó Népmiliókat és most a 20 században adot bölcs sziveket okos tiszta Elméket hogy mindentől ami Isten előtt nem kedves és nem jó meg szabadítson benünket és leszámolhassunk a gonosz elenségeinkel a Sárkány ama régi kigyó meg kötődjön(?) és az uj ezerév Áldot és Tiszta legyen én is Szabadság Harczos Nyilas Testvérnő vagyok Jézus Krisztus Táborába Küzdők harczolok a Tökéletes Szabadság Harczáért hozom Isten Oltárára az Áldozatos Isten Szent Lelke munkálkodik bennem Istenfélő Életemel dolgos kezem 60, 80 filér napi keresetemből Készítetem már Jézus Zászlóját Harczy Kormányzónak is amiért a Nevem Törvényben let iktatva és Hitler Vezér Testvérenek is a Szabadság zászlóját és Mussolini Testvérnek is mert mi akik egy szivel lélekel azér az egységes uj és szebjövőért harczolunk testvérek vagyunk Szeretettel Hitler Készitetem Isten Dicsőségére Magyar Országi Nyilas Testvérnőtől (. . .) Isten Áldását Kérem a Harczosokra kézhez jut Szeretném a választ hogy rendeltetési hejére jutott kitarás T. E. Miskolcz (. . .)

(Eredetileg magyarul, kézzel írott levél.)

5/a

Benito Mussolini Őexcellenciájának
az igazság Nagy Harcosának

Olaszország

Mindenek előtt engedje meg, hogy az Úr Áldását, az Ő végtelen kegyelmét kérjem a kiválasztott olasz népre és Ducéjára, Benito Mussolinire, Németországra, és Adolf Hitler Führerre, a két nagy nép vezérére. És legyenek áldottak fegyvereink és katonáink, akik a Megváltó Jézus nevében hősies harcot folytatnak a pokol erői ellen: a bolsevizmus és a zsidóság ellen.

Az igazság Istenében vetett hitünk rendületlen, mivel az igazságtalanság századában tiszta szívet és világos elmét adott Azoknak, akik a szabadság ellenségeiben testet öltött Sátánnal vívott csatában bennünket vezérelnék.

E levél írója egyszerű parasztasszony a Nyilaskeresztes Párt (híve) közkatonája, aki azonban mindennapi alázatos munkájával is a legmagasabb cizméért harcol.

Istenben vetett hitem, valamint az Ön iránt érzett bámulatom és hálám jeléül, kérem, Duce, fogadja el szerény ajándékomat, ezt a zászlócskát, amelyet én magam hímeztem és, amelyet engedelmével legmélyebb tiszteletem kifejezésekképpen, elküldök Önnek.

Aláírás: T. E.
parasztasszony

(A budapesti olasz követség által, az 5. sz. levél alapján, a jobb érthetőség kedvéért készített változat, eredetileg olaszul, géppel írott levél, a közlő fordítása.)

6

VELENCE, 1943. november 20.
Fejér M. (. . .)

Nagyméltóságú
Mussolini Benito
Urnak
a Fasiszta Köztársaság elnöke,

Olaszország

Nagyméltóságú Elnök Ur!

Bocsánatát kérem, hogy mint jelentéktelen kis ember Önhöz fordulok. (. . .) Abból az alkalomból bátorkodom soraimmal felkeresni, hogy (. . .) őszinte örömet fejezzem ki abból az alkalomból, hogy Ön, az én férfiúi Ideálom ismét nemzete élén áll, s diadalra viszi a fasiszta zászlót. Adjon az Uristen Önnek, Kegyelmes Uram jócgészséget, kitarást, crőt, hogy az önfeláldozó és hazaszer-

tettől lángoló lelkülete ezt a végharcot végigcsinálhassa és diadalra vigye azokat a szent célokat, melyeket maga elé tűzött.

Az olasz események engem annál melyebben érinthettek, mert husvétkor töltöttem 21 napot nagyszerű hazájukban, Torino, Miláno, és Romában. Én gyermekkoromból ismertem Olaszországot, így láttam, mit alkotott Ön.

Személyemben a mostani helyzet igen súlyosan érintett. Dacára minden személyes veszteségem, dacára minden üzleti álmom egyidőre való összeomlásának, mégis szívvél-lélekkel az Öné és a nemes tradíciókat őrző Olasz nemzeté vagyok. Azé az olasz nemzeté, mely méltó utóda a nagy római népnek és kulturának. Minden nemzetnek vannak rongy fiai, necsüggedjen soha! Adjon Önnek erőt az a feltétlen tisztelet és nagyrabecsülés, mely még az ellenségei részéről is Önt körülveszi.

Isten áldását küldöm Önre nemes Duce és vagyok mélységes hódolattal és tisztelettel nagyrabecsüléssel

igaz hive:
P. Ö.

A levélhez csatoltan olaszul:

P. Ö. (. . .) holnap 12 órakor szeretné felkeresni a Követ Urat.

Olvashatatlan aláírás

(Eredetileg magyarul, géppel írott levél.)

7

1943. december

Nagyméltóságú Benito Mussolini urnak
volt olasz királyi és császári miniszterelnök
Roma
(:Itália:)

Bánhalom (Kunhegyes)
Magyarország

Excellenciás Uram!

Kegyeskedjék fogadni szívből jövő, őszinte jókívánságaimat. Imáimban kérem a Mindenható Istent, gazdagon áldja meg Excellenciádat és adjon kétszer annyi erőt ahhoz, hogy nagyszerű művét tündöklő siker koronázhassa.

Mély tisztelettel és hűséggel:
B. L.

(Múlt századi cizellált zsinórással, németül): a közlő fordítása.

1943. december 22.

Méltóságos

Italo Maffei Urnak

a Köztársasági Fasiszta Párt

Magyarországi körzetiiktárának

Budapest

Damjanich utca 12.

Méltóságos Uram!

Kimondhatatlan örömmel olvastam a nemzeti szocialista „Nemzetőr” című lapban az újjászületett budapesti Fascio novemberi ülésen elmondott beszédét, valamint a „Nemzetőr” főszerkesztőjének adott nyilatkozatát. Vagyis én a Duce és az ő tanításának lelkes híve vagyok. A lehető legnagyobb öröm lenne számomra, ha egyszer az életembe láthatnám és hallhatnám, amikor beszél.

Most bemutatkozom. Húsz éves magyar fiú vagyok. A ceglédi Gimnázium nyolcadik osztályába járok. Római katolikus vagyok. Nagyon szeretem a dallamos olasz nyelvet, amelyet tökéletesen meg akarok tanulni. Most csak kicsit tudok olaszul és szótár segítségével fordítom leveleimet olaszra. De nagyon örülök, hogy valakinek olaszul mondhatom el gondolataimat! Ezért ha nem zavarok, és lesz időm, írok majd néha Önnek.

Megdöbbenéssel hallottam a rádióban a hihetetlen hírt, hogy a Duce lemondott a Miniszterelnökségről. De később maguk a hazaárulók közölték, hogy a Duce fogoly. Megijedtem! Mit vétett a Duce, miért vetették börtönbe? Egyáltalán nem értettem. De nem sokkal később kiderült. A Duce útjokat állta a hazaárulóknak. Ime mi volt a bűne a hazaárulók szemében! Ellenfeleim, mivel tudták, hogy és a Fasiszmus lelkes híve vagyok, kitörő örömmel mondogatták, hogy a Fasiszmus megszűnt létezni.

Közben az árulók a Ducét át akarták adni az ellenségnek és gúnyt akartak belőle üzni. De a tervük nem sikerült! Nem tudom olaszul kifejezni azt a boldogságot, amelyet akkor éreztem, amikor a rádió bementa: „A Duce kiszabadítása sikerült! A Duce szabad!!!!”

Akkor éjjel nem is tudtam elaludni. Azt hiszem, nem volt nálam boldogabb ember a világon! És örültem, hogy Önök hűségesek maradtak a Ducéhoz és nagyon jó lenne, ha egyszer ott lehetnék a budapesti olasz Fascio egyik ülésén.

Most egy szívességre kérném. Legyen olyan kedves, írja meg nekem, mi történt a Fasiszta Nagytanács 1943/XXI július 25-i ülésén? Mindaddig nem tudtam pontosan megállapítani, mi történt július 25-én. Eddig csak annyit lehet tudni, hogy Grandi, Scorza és Farinacci egymástól eltérő javaslatot tettek, amelyek tartalmát nem ismerem és hogy végül a Duce a többséget szembe találta magával. Később az újságok közölték, hogy Farinacci hű maradt a Ducéhoz, de Dino Grandi, aki egyszer második apjának nevezte a Ducét, Ciano gróf, Bottai és Scorza a Ducét elárulta. Mit tett Grandi, Ciano, Bottai, Scorza? Mit mondott Farinacci?

A Nagytanács mely tagjai maradtak hűek a Ducéhoz?

Mély undorral hallgattam Badoglio marsall nyilatkozatát. Ez a „próféta”, aki hosszú éveken át gyalázatos módon becsapta a Ducét, kijelentette, hogy Olaszországnak nincs szüksége Mussolinire és Fasiszmusra (???) Miért nem a háború után mondta, amikor Olaszországban a bolsevizmus kezdett kitörni? Akkor bizonyára hallgatott a gyáván megbújt valamely csöndes helyen! Miért nem akkor ment a királyhoz, hogy ő majd rendet csinál Olaszországban? Akkor biztos azt mondta: „Én már nyugalmazott tábornok vagyok, semmi dolgom az Állammal!” Akkor a fasisztáknak kellett rendet csinálniuk. Ez a gazember aztán néhány nap alatt romba döntötte a Duce nagy művét és szétzúzta teremtményeit! És ez a nemzetközi kalandor jelenti ki, hogy Olaszországnak nincs szüksége Mussolinire (???)! Olaszországnak Mussolinire igenis szüksége van, de nincs szüksége azokra a nemzetközi árulókra, akik számára olyan egyszerű az árulás!!!

Eszembe jut a Duce egyik csodálatos mondása, amely mindent kifejez: „A fasiszta erkölcs törvényei szerint, ha valaki barátod, vele kell menetelned egészen a végsőig!”

Mélyen megrendített Olaszország fájdalmas romlása. De én biztos vagyok benne, hogy a Duce

ismét talpra állítja, amikor majd a Tengely végleg legyőzi a barbár bolsevistákat és angolszászokat! És a jövőben Olaszország szebb lesz, mint valaha.

Leveletem a Duce szavaival zárom: „Én hiszem, rendületlenül hiszem, hogy az arany és a vér közötti hatalmas csatában az igazságos Isten, aki a fiatal népek lelkében él, döntött! Győzni fogunk!”

Éljen A Duce!

Éljen a fasiszta Olaszország!

Nagyon szívélyes üdvözlettel

Z. M.

Cegléd

(Eredetileg olaszul, kézzel írott levél: a közlő fordítása.)

9

Fenyvesvölgy, 1944 január 1.
Olaszország csillagának
Brunó Musolininek
Olaszország hős vezérének
Olaszország

Olasz bajtársak.

Alul írott Magyar honvéd alázatosan kérem az Olasz követséget hogy e leveletem szíveskedjenek eljuttatni Olaszország megváltójának a kezeihez, melyben egy Magyar honvéd szeretetét és ragaszkodását versben jutatta kifejezésre kéklő Itália nagyvezérének akinek biztosak vagyunk bene sikerülni fog hazáját ismét nagyá és hatalmasá teni adja isten ugy legyen.

Kérésem alázatos megisméltésével maradtam

Vivát Mussolini

F. Á. honv.

11. honv. hgyn.zlj.gp.sz.d.

Fenyvesvölgy.

Olaszország Ducéjának

Magyar szivem meleg szeretetével köszöntöm az olasz hon vezérét ez uj esztendő küszöbén és kívánom hogy ez az esztendő meg hozza a feltámadást Olaszországnak hogy ujra nagy legyen, és hatalmas, vezére életére áldást kérek a Jó Istentől legyen nagyon boldog és adja az Isten hogy valóra válthassa Olaszország imáját hogy ujra nagy legyen Olaszország.

Alázatosan kérek engedélyt hogy e versben fejezhessem ki ragaszkodásomat és szeretetemet a Duce iránt.

F.Á.
 honvéd, Fenyvesgyölg
 11. honv. hgyn.
 alj.gp.sz.d.

maradtam
 Vivát Mussolini

Duce . . .

Mi ez a fényesség sötét éjszakában
 Mi ez a ragyogás tán a hold világa
 Vagy ismét letünik és sötétség leszen
 Vagy talán távolról égőházak fénye
 Vetíti a lángját fel a magas égre
 Mi ez a tündöklés mondjátok emberek
 Vagy tán nem tudjátok? akkor és felelek
 Nem a csillagok fénye nehogy azt hidjétek
 Nem a hold világít ahogy képzelétek
 Nem is egy üstökös szalad át az égen
 Nem házaknak lángja világít az éjben
 Olaszország felett ragyog a hajnal
 Majd fel jön a nap is kisüt úgy mint hajdan
 Perzselő melege süt a pálma fákra
 És újra boldog lesz majd olaszok hazája
 Hogy miért sütöt ki a nap elmondom emberek
 Meg van a vezére akit úgy szeretett.
 Aki a népének boldogságot adott
 Akit az áruló börtönbe záratott
 Aki népe sorsát a szívére vette
 A magán életét el temette
 Amit csinált mindent a hazáért tette
 Olaszoknak honát hatalmassá tette
 Brunó Musolini ő volt a hadvezér
 Ő az a fényesség az olaszok kék egén
 Sötét éjszakában fel ragyogot újra
 A börtöne ajtaja lehullot a porba.
 Ő a hajnal pirja, ő a napsugár is
 Ő az üstökös is mely úgy világít.
 Ő a meg váltója olaszok honának
 Legyen a munkáján az Isten áldása.

(Eredetileg magyarul, kézzel írott levél.)

Horthy-Liget, 1944. január 11.

Tekintetes.

Fasiszta Olaszország Magyarországi
Köztársasági Követség.*Budapest*

Alulírott tisztelt kérelemmel járulok a T. Követség elé, hogy ha egy mód van rá méltóztassanak e szerény pár soraimat eljuttatni a „Duce” Őexcellenciájához.

Remélve, hogy a kérésem megértésre talál előre is hálás köszönetemet fejezem ki és maradok nemzetiszocialista köszöntéssel.

ifj. M. B.

EVVIVA „DUCE”

Mélyen Tisztelt „Duce”! . .

Mindenek előtt elnézést kérek, hogy soraimmal zavarom Önt – mert – tudatában vagyok, hogy nagy az elfoglaltsága és munkája különösen megsokszorozódott a „Campo Imperátor”-ból való kiszabadulása óta – mert – Ön nem akar Badoglió (pfuj) sorsára jutni, – amint – azt Göbbels dr. német propaganda-miniszter is jellemzi egy beszédében – mely így szól „aki a történelem vonatáról leszáll az kítőri a nyakát!” –

Szóval rátérve a témára, nem tudom magamat visszatartani attól, hogy ne adjak nyílt kifejezést érzelmeknek Itália és a „fasizmus” irányában – Ön előtt különösen azóta mióta a „Magyarság” című magyar nemzetiszocialista mozgalom politikai napilapjában olvastam, hogy „Szicilia szigetéről az elmúlt hónapban Badoglió (pfuj) árulása által hat hajóval szállítottak el olasz gyermekeket a Szovjet Unióba”, hogy ott még serdülő korukban neveljék a generációt a bolsevizmus alacsony ösztönü céljaira s elfeledtessék azaz kioltásuk belőlük a föld legnagyobb kincsét a „szülői szeretetet”(?!!) –

Én tiszta szívemből együtérzek ezen ifjakkal kiket a sors kegyetlensége minden érzés nélkül odadobott a GPU kancsukája elé.

Ehez hasonlóan csak az tud érezni akinek van szeretett kistestvére vagy gyermeke – mert – ha Isten neadja Magyarországra beözönlene a Szovjet bolsevizmus az rosszabb volna a haláltól is a kommunista-barbár-szadizmus rendszere az nem élet – ezért – hát kivégeznék egy pár zsidót és kommunistát és ha már nem volna remény az élethez utójára magammal végeznék – mert én nem leszek Sztalin rabszolgája soha!

Ugy csinálnék – mint azt egy magyar nemzetiszocialista közmondás is mondja „Inkább hős egy pillanatig mint rabszolga egy életem át!”

Tehát az ifjúságnak élni kell a – melyben – lobog a nacionalizmus tüze. – mert – az a nemzet jövőjét jelenti! –

– Ezekért kérem – Önt – Duce, hogy fogadja őszinte sajnálkozásom a Sziciliából elszállított olasz gyermekek iránt és kérem – Önt, hogy fogadja őszinte részvétem a Fregena-i fasiszta mártír halot „Ettore Muti” párttitkárért.

(Ezen levélírója csak egy 17 éves magyar levante.)

Szívből jövő részvéteimet megismételve maradok.

Magyar nemzetiszocialista köszöntéssel és tisztelettel!

Evviva: Itália.

Evviva: Fasizmus

Evviva: Balilla, Avangardi.

(Eredetileg magyarul, géppel írott levél.)

„V”ictoria!

ifj. M. B.

Nagytekintetű

Budapest, 1944. január 19.

Olasz Követség
Budapest

Alulírott Dr. Sz. Gy. (. . .) tisztelettel hozom a nagytekintetű Követség szives tudomására, hogy 1927. novemberében a Portici di Napoli mezőgazdasági főiskolán szabályszerű doktorátust tettem, amiről 1927. november 26.-án 850 szám alatt doktori diplomát nyertem.

A szóbanforgó doktori diploma fényképmásolatát csatoltan mellékelem.

Ezzel kapcsolatosan az alanti kéréssel bátorodom a nagytekintetű Követséghez fordulni:

1. Az Itália és Magyarország között kötött kulturális egyezmény, a változott politikai helyzetre való tekintettel, vonatkozik e a porticii főiskolán szerzett doktorátusra?

2. Jogom van-e doktori címetet úgy használni, hogy: „Őfelsége III. Viktor Emánuel nevében a mezőgazdasági tudományok doktora.”?

3. Ha igen, úgy milyen módon nyerhetném el, hogy doktori címetet a Duce nevében használhassam, illetve hogy diplomám „In nome di Sua Maestà” bevezetés helyett „In nome di Mussolini Duce del Fascismo” bevezetéssel láttassék el.

Kérelmem indoklásául bátorodom megemlíteni, hogy tanulmányaimat Nápolyban a fascista uralom alatt folytattam a diplomámat is a fascista uralom alatt szereztem meg. Indokolt tehát, hogy a mai politikai helyzet figyelembevételével, kérelmem kedvező elintézésében részesítenék, annál is inkább, mert ezzel is dokumentálni kívánom a fasizmus hőse iránti törhetetlen ragaszkodásomat.

Mély tisztelettel

dr. Sz. Gy. Budapest, (. . .)

(Eredetileg magyarul géppel írott levél. Feladója a levélhez csatolja a „Portici di Napoli” Mezőgazdasági Főiskola által a nevére kiállított doktori diploma másolatát.)